

Puma ning wee Jummalat palluma, et ta
peaks nendele lohromoistiat andma, kes
agga peab mitte ikka maggama. Hea kü!
aitles wee jummal, kui teie sedda, kes
tassane ning helde olli, põlgate ärra, siis
tahhan ma teitele teist anda, kes teite üle
dige tängeste wottab wallitseda. Siis
lakkitas wee jummal nendele Tõnekurg
Punningaks, kes neid teine teise järrele ha-
las ärraneelma. Kõl konnad puggewad
ennast ärra, kü nemmad jookswad, agga
ühregid ei tahha aitada. Oh! mis tassa-
sed nemmad praego on! arrone tõstab
monni omma pea üles ning labhetseb om-
ma rummalust, et ta ep olle omma endise
Punningaga rahholiine olnud.

Õppetüs.

Õks ep olle paljo tallopiad, kes nenda
kui need konnad, omma herraga ei olle
rahholissed? Tulleb agga üks teine, kes
dige lange on, ning moistab nahko ärra

rohida, siis nende näppud ei seistwad peast
ärra ja nemmad on diete wait.

Lits.

Üks koer, kes omma pissule maia sees
ellas murretses ennesele õled, et ta woiks
pehmeste maggada. Selle jure tuli üks
lits, mis sine olli, ja pallus tedda alland-
likul wiisil, nenda: heida armo mo peäle
ning lasse mind ürrikesseks aiaks so maia
sisse, et ma woin seal mahha sada. Se
koer kes wägga helde olli, andis temmale
ruumi senni, kui ta mahha sat. Pärast
sedda tuli ta temma jure, ning tahtis om-
ma maia jälle saada. Se koera emma
pallus tedda jälle armsaste ning ütles: sa
nääd jo, et me lapsõksesed pissulesesed on,
kui ma neid wäljawiin, siis nemmad kü-
mawad ärra; olle ni hea ja ota ni faua,
kui nemmad nattuie suuremaks saamad.
Koer läks ärra. Kui nüüd need koerad s.